

Panel Deurbeleid Rotterdam

Jaarverslag 2010

<u>Inhoudsopgave</u>	<u>Pagina</u>
Inleiding	3
1 Het Rotterdamse Uitgaansleven	4
2 Horecadiscriminatie	5
3 Het Panel Deurbeleid en convenantpartijen	7
4 Doelstellingen en Verantwoording	10
5 Klachtenoverzicht 2010	10
6 Resultaten 2010	17
7 Bronnenlijst	20

Inleiding

Rotterdam is een uitgaansstad voor iedereen met een ruim en divers aanbod aan discotheken en clubs. Om veiligheid te bieden aan de vele stappers binnen de dance- en clubsector van Rotterdam, staan er bij de deur vaak beveiligers. Hun taken zijn het selecteren van bezoekers conform huis- en deurregels en het weren van wapens en drugs. Beveiligers, vaak 'portiers' genoemd, voeren het beleid van de horecagelegenheid uit. Het selecteren aan de deur is namelijk niet alleen een belangrijk middel bij het waarborgen van de veiligheid binnen, maar ook bij het creëren van een bepaalde sfeer/uitstraling van de club, zoals de horecaondernemer die voor ogen heeft. Voor bepaalde zaken is deurbeleid verplicht.

Beveiligers zijn in bezit van een op naam gesteld diploma tot horecabeveiligers en legitimatie. Toegangsbeleid is geen nauwkeurig omschreven gegeven, waardoor beveiligers vaak zelf een oordeel moeten vormen. Niet altijd zijn beveiligers even duidelijk over wat de reden tot weigering inhoudt. In sommige gevallen is er zelfs sprake van discriminatie aan de deur. Op 25 maart 2002 is het Panel Deurbeleid Rotterdam opgericht dat verschillende criteria heeft gesteld voor een discriminatievrij deurbeleid. Deze criteria staan in een convenant, dat sinds 2002 door verschillende horecaondernemers ondertekend is. Het convenant en het panel zijn mede bedacht door de branche en de ondernemers zelf, om transparantie en preventie te versterken en daarmee de kwaliteit en het imago van de horeca te verbeteren.

Het Panel heeft twee hoofdtaken: het beoordelen van het deurbeleid van individuele horecaondernemers en het onderzoeken van klachten over vermeende discriminatie in de horeca. Deze klachten kunnen concrete gevallen van discriminatie zijn, maar ook gevoelens- die niet altijd door feiten en harde argumenten kunnen worden gestaafd. Het Panel heeft geen zicht op alles wat er in het uitgaansleven gebeurt op het gebied van discriminatie. Zo heeft zij niet per definitie zicht op wat er aan aangiften en mutaties wordt opgenomen bij de politie of wat de omvang is van het klachtensprekkuur van horecaondernemers zelf. Het Panel stelt wel als doel voor 2011 hier door middel van structurele uitwisseling van informatie beter zicht op te krijgen.

Het Panel bestaat uit vertegenwoordigers van de gemeente Rotterdam, de Politie Rotterdam-Rijnmond, Koninklijk Horeca Nederland, de Rotterdamse Jongerenraad en RADAR, bureau voor gelijke behandeling en tegen discriminatie.

Intussen bestaat het Panel al bijna 9 jaar en heeft veel ervaring en kennis opgedaan en ook een stevig netwerk opgebouwd. Ook dit jaar is weer gebleken dat voor het Panel een belangrijke taak weggelegd blijft in het tegengaan van ongelijke behandeling aan de deur. In het jaar 2010 zijn maar liefst 82 klachten binnengekomen, het hoogste aantal klachten sinds de start van het Panel in 2002.

In dit jaaroverzicht wordt een beeld geschetst van discriminatie in de horeca en de activiteiten van het Panel Deurbeleid, worden de klachten van 2010 geanalyseerd, doelstellingen en resultaten van 2010 weergegeven en wordt een visie gegeven op de activiteiten het Panel in het jaar 2011 en verder.

1 Het Rotterdamse Uitgaansleven

De dance- en clubsector in Rotterdam biedt wekelijks aan liefhebbers ruime mogelijkheden om uit te gaan. De gemeente Rotterdam heeft de ambitie om de bewoners een levendig en pluriform uitgaansklimaat te bieden, in het bijzonder die groepen die zij graag wil aantrekken en behouden: jongeren en hoger opgeleiden. Deze ambitie spreekt onder andere uit de lange termijn visies die de gemeente heeft opgesteld om de stad, in het bijzonder het centrum, aantrekkelijk te maken voor bewoners en bezoekers.

1.1 Rotterdammers over het uitgaansleven in hun stad

Uit objectief onafhankelijk (publieks-)onderzoek blijkt dat Rotterdammers tevreden zijn over het cultuuraanbod: 92% zegt dat er genoeg te doen is. Vooral de hoge inkomensgroepen vinden dat er genoeg te doen is, maar wensen tegelijk ook meer kleinschalig & innovatief cultureel aanbod. Slechts 11% is van mening dat, vooral in het stadscentrum, het uitgaansleven gezelliger kan en er een breder aanbod gecreëerd mag worden aan pop/rock concerten of festivals. Bijna 80% van de Rotterdammers vindt hun stad juist door het culturele aanbod aantrekkelijk om te wonen of vrije tijd door te brengen.¹

Ter vergelijking; de cultuurparticipatie in Rotterdam is even groot als die in de rest van Nederland. Over het algemeen hebben stedelingen een hogere cultuurparticipatie. Echter, door het gemiddeld lagere opleidingsniveau van Rotterdammers wordt dat effect teniet gedaan. Op Amsterdam na heeft Rotterdam het meest positieve culturele imago van Nederland. Men oordeelt zelfs positiever over Rotterdam als men er eenmaal geweest is. Het bezoek aan een pop-, jazz- en musicalvoorstelling of filmbezoek was in 2010 één van de belangrijkste redenen om de stad te bezoeken.²

1.2 Uitgaansgedrag van Rotterdammers

Het Rotterdamse gemeentebestuur heeft in het voorjaar van 2010 de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur (RRKC) om advies gevraagd over de Rotterdamse uitgaanssector, met in het bijzonder de dance-sector³. Het Centrum voor Onderzoek en Statistiek (COS) heeft vervolgens in opdracht van de RRKC onderzoek gedaan naar het uitgaansgedrag van Rotterdammers. Het onderzoek richtte zich voornamelijk op de leeftijdsgroep 16- tot 40-jarigen en de vraag in hoeverre 'hoger opgeleide creatievelingen' tevreden zijn over het Rotterdamse uitgaansleven. Het onderzoek bestond uit een internetenquête en drie groepsgesprekken.

In het onderzoek komt naar voren dat van alle 16 tot en met 40 jarige Rotterdammers 91% wel eens uitgaat. Onder uitgaan wordt meer dan clubbezoek verstaan, ook bezoek aan cafés, festivals, concerten en bioscoop wordt daartoe gerekend. Van deze leeftijdsgroep bezoekt 60% weleens een club of discotheek en 82% een kroeg of café. 56% bezoekt minstens eens per maand een club of discotheek. Uitgaan behoort voor 28% van 16 tot en met 40 jarige Rotterdammers tot de drie belangrijkste activiteiten in het weekend. Deze frequente uitgaanders zijn voornamelijk hoger opgeleid, van westerse afkomst, mannen en 26 tot en met 30 jaar.⁴

¹ COS, *Cultuurparticipatie van Rotterdammers 2009, 2010*

² LAGroup *Cultuur en Toerisme*, 2010

³ Dance- en clubsector Rotterdam; Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur, oktober 2010

⁴ Quickscan Clubcircuit Rotterdam; Drs C. de Vries, drs. M. Epskamp, drs. A. Reijnen, drs. M. Heessels; Centrum voor Onderzoek en Statistiek (COS): Rotterdam (2010)

2 Horeca-discriminatie

2.1 Discriminatie niet eenduidig, maar wel degelijk aanwezig

Het is niet eenvoudig om gefundeerde en eenduidige uitspraken te doen over de feitelijke omvang van discriminerende weigeringen in het uitgaansleven. Deels omdat het haast onmogelijk is om clubs met elkaar te vergelijken. Er zijn immers grote verschillen in de concepten van diverse horecaondernemers. Bij concepten met een algemener profiel voor de bezoekers wordt selectie aan de deur al snel discutabel. Daar komt bij dat veel meldingen over discriminatie gaan over een 'gevoel' van discriminatie. Dit levert na onderzoek niet altijd een geval van discriminatie op. Zo kun je soms het idee hebben om dubieuze redenen geweigerd te zijn, terwijl de weigering op een legitieme grond is terug te voeren. Vol is op zaterdagavond soms echt vol en dan krijgen vaste klanten voorrang. Andersom levert een geval van discriminatie niet altijd een gevoel van discriminatie op. Van niet alle redenen kan duidelijk worden nagegaan of ze ook daadwerkelijk kloppen. Bij de deur kun je immers vaak niet naar binnen kijken en bijvoorbeeld zien dat het ook echt vol is. (Triesscheijn en Maris; 2005)

Er is echter genoeg (belevings-)onderzoek beschikbaar waaruit blijkt dat jongeren zich wel degelijk en zelfs stelselmatig gediscrimineerd voelen in het uitgaansleven (Van Gelder (2002); Van Dixhoorn (2004); Komen en Schram (2004); ROOD Rotterdam (2007)). In 2007 heeft ROOD, jong in de SP, een onderzoek gedaan naar het deurbeleid in het Rotterdamse uitgaansleven. Eerder deed ROOD in Utrecht een dergelijk onderzoek en oordeelde toen dat vier van de negen onderzochte clubs discrimineerden. Ook uit Rotterdam kreeg ROOD deze signalen en besloot een enquête uit te zetten. In totaal werden 223 jongeren bevraagd over het deurbeleid van clubs in Rotterdam, waarvan 167 jongens en 55 meisjes. Deze jongeren vormen een aardige afspiegeling van het Rotterdamse uitgaanspubliek, zowel qua leeftijd als afkomst.

Uit de enquête blijkt dat van de autochtone jongens 53 procent zich wel eens onterecht geweigerd voelde aan de deur en van de allochtone jongens 76 procent. Bij autochtone meisjes geeft 15 procent dit aan en bij allochtone meisjes 33 procent. Hierbij moet wel de kanttekening worden gemaakt dat er slecht 15 allochtone meisjes zijn bevraagd, waarvan 7 van Surinaamse afkomst. Alleen deze Surinaamse meisjes gaven aan wel eens onterecht geweigerd te zijn bij een uitgaansgelegenheid. Uit het algemene beeld dat uit het onderzoek naar voren komt, valt op dat Turkse en Marokkaanse jongens vaker geweigerd lijken te worden (respectievelijk 82 en 84 procent) dan jongens met een andere afkomst.

2.2 Redenen van weigering

Ondanks dat de redenen die op worden gegeven om iemand te weigeren uiteen lopen, is er een aantal redenen die vaak naar voren komen: geweigerd omdat je geen vaste klant zou zijn, niet de juiste kleding draagt, een pasje nodig hebt, je niet kunt legitimeren, te jong bent, niet bekend bent bij de beveiliging, in kennelijke staat van dronkenschap verkeert. Regelmatig is de zaak al te druk of te vol. Dergelijke excuses wekken vaak de indruk een smoes te zijn en worden, zeker als ze ook nog eens selectief worden toegepast, al snel in verband gebracht met de afkomst van de persoon die geweigerd wordt.

In de enquête van ROOD is jongeren ook gevraagd naar de redenen die de beveiligers geven voor weigering. Hieruit blijkt dat jongeren van verschillende afkomst heel verschillende redenen te horen krijgen waarom ze niet worden toegelaten. Autochtone jongeren noemden in totaal 35 redenen voor weigering, veelal op grond van eisen aan leeftijd of kleding. Allochtone jongeren gaven andere redenen voor weigering aan. In 74 procent van de gevallen krijgen zij opmerkingen als: 'het is vol', 'je bent geen vaste klant' of 'je moet lid zijn'. Van autochtone jongeren krijgt slechts 34 procent dat te horen.

Diezelfde jongeren is ook gevraagd of zij dachten dat de door de beveiliging genoemde reden de

werkelijke grond voor weigering was of dat er andere motieven meespeelden. Van de autochtone jongeren vermoedt 35% dat hun weigering andere redenen heeft dan genoemd. Redenen die zij vaak horen, zoals je bent te oud of te jong, of je hebt niet de juiste kleding aan, zijn namelijk vrij makkelijk te controleren en te objectiveren. Jongeren van allochtone afkomst vermoeden echter in 77% van de gevallen dat hun weigering een andere, niet uitgesproken reden heeft, zoals hun uiterlijk, afkomst of nationaliteit. Deze vermoedens zullen voor een deel zeker gegrond zijn. Het ontbreekt namelijk niet aan onderzoek dat documenteert dat ondernemers en beveiligers een uitgesproken negatief beeld hebben van bepaalde groepen jongeren (Van Kooten (1999); Katholieke Universiteit Tilburg (2001); Doorn (2002); Oudshoorn (2004); Komen en Schram (2005); Triesscheijn en Maris (2005)).

2.3 Portiers en vooroordelen

Volgens Komen en Schram (2005) bestaat er onder portiers een overwegend negatief beeld van de uitgaande jeugd. Over allochtone jongens en jongemannen zijn zij nog negatiever. Met name de negatieve ideeën over Marokkaanse en Antilliaanse jongeren zouden openlijk worden uitgesproken en rijker geïllustreerd zijn. Zij zijn daarmee qua imago het slechtste af. Komen en Schram zien de wederzijdse beeldvorming die ontstaat tussen jongeren en portiers als een spiraal van negativisme. Uit de publicatie *'Breda by Night'* (Oudshoorn) uit 2004 blijkt dat niet alleen beveiligers, maar ook horeca-exploitanten en politie aangeven dat bepaalde groepen jongeren geweigerd worden in uitgaansgelegenheden. Dit op basis van 'algemene aannames en veronderstellingen'.

Negatieve verwachtingspatronen kunnen wat betreft uitsluiting net zulke negatieve effecten hebben als feitelijke discriminatie, vooral als negatieve beeldvorming zich wederzijds versterkt. Zo zal een groep 'stappers' in de verwachting geweigerd te worden, bepaalde uitgaansgelegenheden mijden. Hierdoor wordt onjuiste, negatieve beeldvorming niet doorbroken of weerlegd. Andersom geldt dat wanneer een ondernemer systematisch veronderstelde risicogroepen uitsluit, hij geen positieve ervaringen op kan doen ter compensatie van eerder opgedane negatieve ervaringen. (Triesscheijn en Maris; 2005)

2.4 Bekendheid van het Panel en meldbereidheid stappers

In het eerder aangehaalde onderzoek van ROOD uit 2007 is jongeren gevraagd of zij er wel eens over gedacht hebben werk te maken van hun weigering en of ze weten waar ze terecht kunnen met een klacht. Van de jongeren die weleens geweigerd zijn geeft 85% aan nooit te hebben overwogen een klacht in te dienen. Allochtone jongeren lijken wel iets vaker te overwegen een melding te doen, maar ROOD acht de aantallen te klein om daar conclusies uit te trekken. Meest genoemde reden om niet te melden is, omdat zij van mening zijn dat melden niet helpt. Dit komt overeen met onderzoek van RADAR naar discriminatie onder Marokkanen in Rotterdam: "De meeste jongeren geven aan dat ze discriminatie op het sportveld of in de horeca veel meer als een fact of life zien. Het gebeurt, het is vervelend, maar je windt je er niet over op. Je gaat gewoon verder of je zorgt dat je die situaties ontwijkt." (Schriemer en Kasmi; 2007)

Het grootste deel van de ondervraagde jongeren (78 %) is overigens niet bekend met de plek waar zij met hun klacht terecht kunnen. Zelfs dat beeld zou volgens ROOD in werkelijkheid nog te rooskleurig zijn. Het Panel Deurbeleid wordt vrijwel nooit door jongeren genoemd. Een deel geeft wel aan dat ze denken bij de politie terecht te kunnen als ze zich gediscrimineerd voelen. Interessant is dat een aantal jongeren aan ROOD aangaf dat ze niet meer proberen binnen te komen bij populaire uitgaansgelegenheden. Ze gaan uit in minder hippe tenten of in eigen (etnische) kring. Zogenaamde 'etno-party's' worden met grote regelmaat in met name de grote steden georganiseerd (Boogaarts, 2009).

Een kleine kanttekening is overigens op zijn plaats voor 'etno-party's'. Het Panel heeft in 2010 diverse signalen ontvangen dat juist bij dit soort feesten een streng toelatingsbeleid wordt gevoerd, met name voor mannen. Eerder kwam al in onderzoek (Boogaarts, 2009) naar voren dat met name

Turkse mannen zeiden zelfs meer problemen te ondervinden met het strenge deurbeleid in de Turkse party scene. Volgens hen selecteren de Turkse partyorganisaties streng op kleding en hanteren het meenemen van een vrouwelijke date als toelatingseis.

Voor het Panel is de opkomst van 'ethno-party's' een interessant gegeven. Gekeken naar specifiek jongeren in Rotterdam is meer dan de helft immers van allochtone afkomst en dit percentage zal de komende jaren alleen maar groeien. Wanneer allochtone jongeren eerder gaan kiezen voor 'etnische' feesten, zullen 'algemene' horecaondernemers een belangrijk marktaandeel gaan mislopen. Het is te veronderstellen dat dit segregatie in de hand kan werken.

3 Het Panel Deurbeleid en convenantpartijen

3.1 Het convenant

Het Panel Deurbeleid werkt aan een discriminatievrij deurbeleid in het Rotterdams uitgaansleven en heeft daarin twee functies: het beoordelen van het deurbeleid van individuele horecaondernemers en het onderzoeken van klachten over vermeende discriminatie in de horeca. Ze bestaat uit vertegenwoordigers van: Gemeente Rotterdam, Politie Rotterdam-Rijnmond, Koninklijke Horeca Nederland, Rotterdamse Jongerenraad en RADAR (bureau voor gelijke behandeling en tegen discriminatie).

Om discriminatievrij deurbeleid te bevorderen toetst het Panel het deurbeleid van een ondernemer. Wanneer het deurbeleid van een horecaondernemer voldoet, dan kan hij of zij convenantpartner worden. De ondernemer sluit het convenant af met de burgemeester van Rotterdam en de Korpschef van Politie Rotterdam Rijnmond. Het convenant wordt uitgewerkt in afspraken tussen het Panel en de horecaondernemer, om discriminatie in het Rotterdams uitgaansleven te bestrijden. Sinds de start van het Panel in 2002 hebben 12 ondernemers het convenant ondertekend en daarmee zijn er 25 clubs aangesloten⁵ bij het Panel. Het Panel vraagt iemand met een klacht altijd eerst zelf naar het klachtensprekuur van de discotheek te stappen. Komen die twee partijen er niet uit, dan beoordeelt het Panel Deurbeleid de klacht. Bij stelselmatige discriminatie informeert het Panel de burgemeester.

Horeca-exploitanten zijn verantwoordelijk voor hun eigen deurbeleid. Ze moeten regels opstellen en handhaven. Om convenantpartner te worden van het Panel Deurbeleid moet het deurbeleid voldoen aan de volgende eisen:

1. Iedereen krijgt op basis van dezelfde regels al dan niet toegang tot de Rotterdams discotheek;
2. Die regels, bijvoorbeeld over kleding (dress-code) of leeftijd, moeten duidelijk en eenduidig omschreven zijn.
3. De regels bevatten geen enkele vorm van discriminatie op basis van leeftijd, afkomst, huidkleur, geloof of seksuele gerichtheid.
4. Het deurbeleid moet aan de buitenzijde van de discotheek, bij de entree, duidelijk te lezen zijn;
5. Als je niet naar binnen mag, moet je duidelijk te horen krijgen waarom dat is. De beveiliging wijst dan bovendien op het klachtensprekuur van de discotheek en het bestaan van het Panel. (NB: het Panel wil in de toekomst gaan werken met visitekaartjes die beveiligers én politie kunnen uitreiken bij doorverwijzing naar het Panel Deurbeleid).
6. De exploitanten/discotheekhouders houden wekelijks spreekuur waar je om uitleg kunt vragen als je geweigerd bent.

⁵ Door de jaren heen zijn er wel verschuivingen geweest in verband met clubs die failliet zijn gegaan en/of van eigenaar zijn veranderd.

3.2 Rollen van de partners

Gemeente

De burgemeester kan de vergunning tijdelijk of voor onbepaalde tijd geheel of gedeeltelijk intrekken of wijzigen indien de houder van de inrichting zich schuldig maakt aan discriminatie naar ras, geslacht of seksuele geaardheid (art. 2.3.6, lid 4 sub e van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam). In de afgelopen 5 jaar is het middel bestuurlijke waarschuwing niet uit kast gehaald. De noodzaak van inzet van dit middel was (nog) niet aanwezig. Wel werd de Burgemeester door het panel formeel geïnformeerd dat entreedifferentiatie bij toegang tot horecagelegenheden leidde tot klachten. Dat is ook enkele keren door de Burgemeester, zowel schriftelijk als in mondeling overleg bij de horecaondernemers aan de orde gesteld. Alle klachten werden in overleg tussen klager en ondernemer of door middel van een gesprek van het Panel met de ondernemer opgelost. Dat de mogelijkheid van een bestuurlijke maatregel op de achtergrond bestaat heeft wellicht wel meegeholpen bij het via overleg oplossen van klachten.

De vertegenwoordiger vanuit de gemeente is in die hoedanigheid ook voorzitter van het Panel. Deze rol vereist een ruime interesse in het onderwerp (echter zonder rechtstreeks betrokken te zijn bij het horecabeleid van de gemeente). Op gezette tijden is er aandacht vanuit de media voor horecadiscriminatie en ook wordt aanwezigheid op conferenties e.d. op prijs gesteld. Met daarbij nog de contacten met ondernemers vraagt de functie van voorzitter gerichte aandacht en extra tijd en inspanningen.

Koninklijke Horeca Nederland

De horecaondernemer verplicht zich, uitsluitend functionele eisen te stellen aan de gast. Deze functionele eisen zijn gebaseerd op de wet, een overeenkomst of het bedrijfsbeleid van de ondernemer, binnen de grenzen die de wet stelt. De ondernemer stelt een eigen deurbeleid op dat transparant en controleerbaar is. Dit beleid wordt door het Panel Deurbeleid aan de criteria van het Rotterdamse deurbeleid getoetst. De horecaondernemer zal de beveiligingsmedewerkers instrueren op welke wijze discriminatie bij het toegangsbeleid kan worden voorkomen.

Om het belang te behartigen van de individuele ondernemer, neemt een vertegenwoordiger van Horeca Nederland deel aan het Panel. Om de objectiviteit van deze vertegenwoordiging te waarborgen, ligt deze rol in handen van horecaondernemers die zelf geen deurbeleid hebben. De Koninklijke Horeca Nederland brengt vak- en branche kennis met zich mee. Behalve deelname aan vergaderingen van het Panel, voert zij ook werkzaamheden uit zoals het contact onderhouden en gesprekken voeren met de horecaondernemers.

Politie

Uitgangspunt is dat de politie iedere klacht over discriminatie serieus neemt en ter zake in beginsel altijd aangifte opneemt. De politie zal, wanneer er sprake is van een aangifte, binnen redelijke termijn en op gebruikelijke wijze onderzoek doen door de betrokken partijen te horen. In geval er een onderzoek wordt ingesteld, overlegt de politie met de Officier van Justitie, belast met discriminatiezaken. Indien er aanleiding toe bestaat zal de politie door middel van een bestuurlijke rapportage de burgemeester informeren. De politie reageert alert op meldingen met betrekking tot discriminatie door horeca-inrichtingen. De politie is op drukke uitgaansavonden, op grond van informatie en daar waar nodig, zichtbaar en opvallend aanwezig. Vanuit de politie wordt aan het Panel deelgenomen door de contactfunctionaris discriminatie.

RADAR

RADAR participeert vanwege de deskundigheid op het gebied van herkennen van discriminatie en discriminatiebestrijding. RADAR wordt vertegenwoordigd door diens directeur die sinds het begin van het Panel betrokken en mede-initiatiefnemer is. RADAR speelt onder andere een belangrijke rol in de klachtbehandeling en heeft op momenten dat er geen panelsecretaris was, deze taak

grotendeels op zich genomen. Verder voegt RADAR een brede en uitgebreide kennis en ervaring aan het Panel toe wat betreft gelijke behandeling en discriminatiewetgeving. Radar ziet samen met de politievertegenwoordiger, nauwlettend toe op de noodzaak of mogelijkheid voor een klager, om een ander traject te bewandelen (aangifte; klacht bij CGB).

Rotterdamse Jongeren Raad(RJR)

RJR is vanuit de deskundigheid over en betrokkenheid bij Rotterdamse jongeren lid van het Panel. RJR heeft veel contact met jongeren en ruime kennis van de achterban. De vertegenwoordiger vanuit de Jongerenraad is meestal voor de periode van één jaar beschikbaar. Echter, de ervaring leert dat consistente vertegenwoordiging vanuit de RJR lastig te realiseren is. Het overgrote gedeelte van 2010 is er geen vertegenwoordiging van de RJR geweest bij vergaderingen van het Panel. Met een bestuurswisseling eind 2010, hoopt het Panel op een nieuwe, betrokken rol van de RJR, omdat ze juist die stem van jongeren van belang acht. Zij vormen immers een groot deel van de stappers die tegen ongelijke behandeling bij de deur aanlopen.

Secretaris

Voor de behandeling van klachten, het structureel onderhouden van contacten met convenantpartijen, de werving van nieuwe convenantpartners, het organiseren van bijeenkomsten en natuurlijk vergaderingen, werkt het Panel sinds 2002 met een secretaris die deze taken op zich neemt. De financiering voor een secretaris was echter niet altijd structureel op hetzelfde niveau. Zo was er in het begin ruimte voor een secretaris voor 28 uur. Tussen november 2009 en september 2010 was er überhaupt geen panelsecretaris en werd een van de basistaken, namelijk klachtbehandeling, waargenomen door de klachtbehandelaars van RADAR.

Na bijna een jaar zonder te hebben gezeten, heeft het Panel sinds september 2010 weer een nieuwe secretaris aangetrokken, beschikbaar voor 18 uur.

3.3 Convenantpartijen eind 2010:

- Baja Beach Club (eind 2010 gesloten)
- BED
- Bootleg DJ cafe
- Boudoir
- Breakaway
- Café Fout
- Café Plein
- Cinema
- Club Vie
- Coconuts
- Dream
- Het Witte Huis/Elit (toegezegd, nog niet officieel convenantpartner)
- Get Back
- Grote Skihut (sinds najaar 2010 HOT)
- Hollywood Music Hall
- Kleine Aprés Skihut
- Off Corso
- Riva
- Saint Tropez
- Sorbonne
- The Thalia Lounge
- The VIP Room

4 Doelstellingen en Verantwoording

Doelstellingen 2010	Gerealiseerd
50 klachten in behandeling nemen	Het aantal klachten dat in 2010 is binnengekomen bedraagt 82, maar liefst 61% hoger dan het gestelde doel van 50.
Vergroten naamsbekendheid Panel	Er is geen onderzoek gedaan naar de naamsbekendheid van het Panel. Wel lijkt het zo te zijn dat klagers de weg naar het Panel beter weten te vinden dan in voorgaande jaren, gezien de flinke stijging aan klachten.
Het vergroten van het inzicht en de kennis in horecadiscriminatie en het nut van melden.	In 2010 heeft het Panel zich gericht op het updaten van gegevens van convenantpartners en Panel; versterken van het netwerk en het Panel weer goed op de kaart te zetten. Aanwezigheid van een voldoende gekwalificeerde secretaris was een noodzakelijke voorwaarde. Deze is in september aangenomen.
20 aangesloten bedrijven	22 aangesloten bedrijven
40 jongeren bereiken met een project	Er heeft in 2010 geen activiteit plaats gevonden specifiek gericht op jongeren. Er zijn wel plannen om in 2011 een activiteit voor en met jongeren te organiseren.

5 Klachtenoverzicht 2010

5.1 Klachtbehandeling

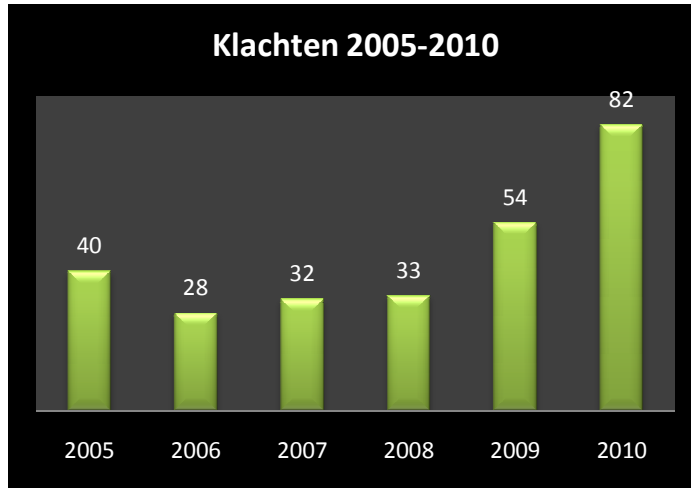
Klachten en meldingen over deurbeleid in Rotterdam worden geregistreerd door de klachtenafdeling van RADAR. Klachten kunnen op verschillende manieren binnenkomen. Bijvoorbeeld bij RADAR (via de telefoon of de website), maar ook bij het Panel Deurbeleid zelf (telefonisch, via sms of de website). Ook komt het voor dat mensen worden doorverwezen door derden (politie, gemeente etc.).

De klachtbehandelaars van RADAR voeren altijd het eerste contact en maken verslag op van het incident. Dit heeft mede te maken met het feit dat het RADAR Meldpunt minimaal 40 uur per week bereikbaar is en het secretariaat van het Panel maar een deel van de week. Tijdens dit eerste contact wordt de melder geïnformeerd over het Panel Deurbeleid Rotterdam en wordt de vraag gesteld of hij/zij het bij een melding wil houden of verder de klachtenprocedure wil volgen. Het verschil tussen een melding en klacht is dat een melding slechts wordt geregistreerd en een klacht wordt behandeld. Sommige mensen willen namelijk slechts melding maken van ervaren discriminatie bij deurbeleid en hier verder geen werk van maken. Anderen kiezen ervoor de klachtenprocedure in te gaan. Voor het gemak zal verder worden gesproken over klachten.

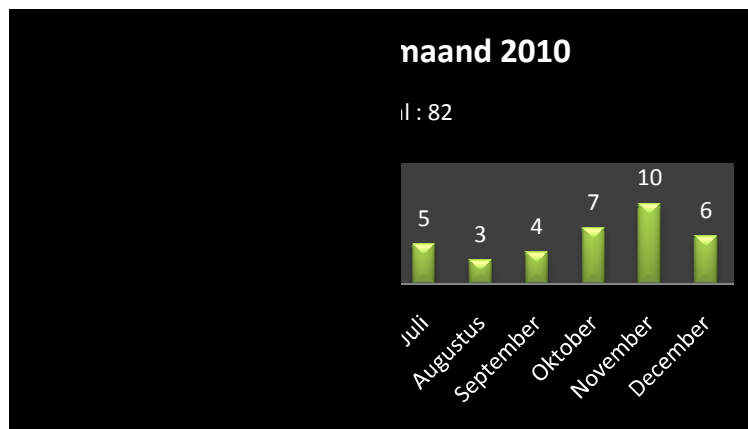
Als een melder de klachtenprocedure verder wil volgen, neemt de secretaris van het Panel Deurbeleid contact op en stelt allereerst een gesprek voor met de eigenaar van de club voor hoor- en wederhoor. Als dit door de melder onvoldoende wordt geacht, onderzoekt het Panel Deurbeleid de klacht en informeert klager en ondernemer van de horecaonderneming over de bevindingen van dit onderzoek. Bij discriminatie volgt een waarschuwing en neemt het Panel contact op met politie,

gemeente en/of burgemeester, afhankelijk van de bevindingen. Het Panel en/of RADAR kan ook adviseren een andere weg te bewandelen, bijvoorbeeld aangifte doen bij de politie of melding doen bij de Commissie Gelijke Behandeling.

5.2 Klachten 2010 in perspectief

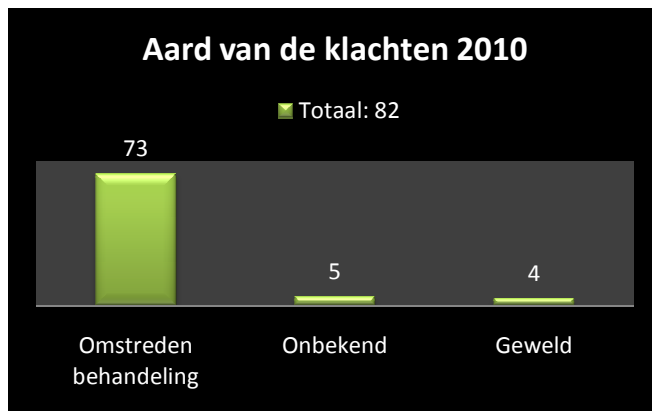

Gezien het aantal klachten van de afgelopen 5 jaar, zijn er in 2010 opvallend meer klachten binnengekomen bij het Panel dan in voorgaande jaren. In vergelijking met 2009 is het aantal klachten ruim 1,5 keer zo hoog. In vergelijking met 2008 is het aantal klachten in 2010 bijna 2,5 keer zo hoog. Voor een deel valt de toename van 2009 en 2010 toe te schrijven aan de landelijke antidiscriminatie-campagnes die deze jaren plaats vonden. Echter, de toename in 2010, ten opzichte van 2009, valt hieruit niet te verklaren aangezien in beide jaren dezelfde campagne is gevoerd. Het zou kunnen zijn dat mensen het Panel steeds makkelijker weten te vinden. Ook is het aannemelijk dat mensen zich in 2010 daadwerkelijk vaker gediscrimineerd hebben gevoeld aan de deur. Er kan in ieder geval geen eenduidige oorzaak aangewezen worden voor het hoge aantal klachten in 2010.

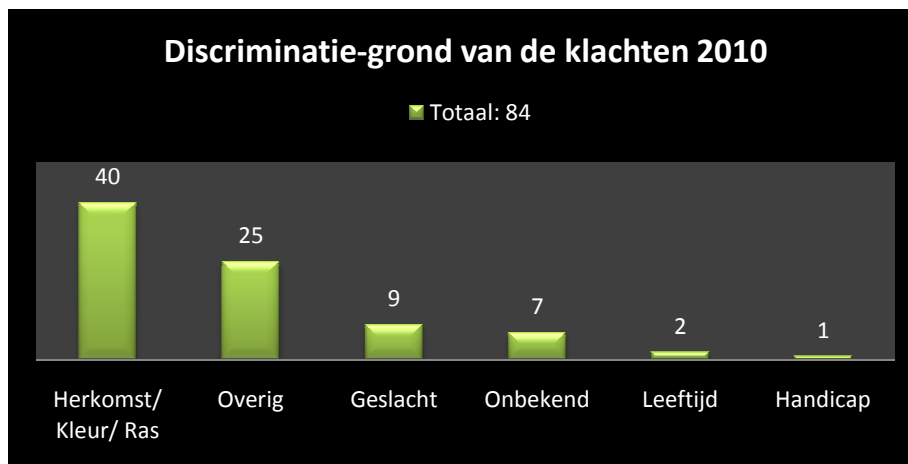

In 2010 bereikten 82 klachten het Panel Deurbeleid Rotterdam. Zoals te zien in onderstaande tabel zijn deze klachten niet erg gelijkmatig verdeeld over het jaar binnen gekomen. In november gingen 7 van de 10 klachten over één feest in de Outland. In andere maanden hebben de klachten betrekking op diverse clubs.

5.3 Aard en grond van de klachten 2010

Bijna 90% van de klachten heeft betrekking op 'Omstreden behandeling'. Omstreden behandeling houdt hier in 'de toegang geweigerd op bij eerste indruk oneigenlijke gronden'. Dit is niet opvallend in de zin dat de bestaansgrond van het Panel ligt in 'onterechte weigering aan de deur'. Over de 'onbekende' klachten is niet genoeg informatie binnengekomen en kon geen contact gelegd worden met de melders (bijvoorbeeld door foutief opgegeven contactgegevens). Klachten met betrekking tot geweld worden niet door het Panel in behandeling genomen, maar naar de politie doorverwezen. Klachten over geweld worden wel door het Panel geregistreerd, omdat dergelijke klachten wel een signaal afgeven van de sfeer bij de deur van een club.

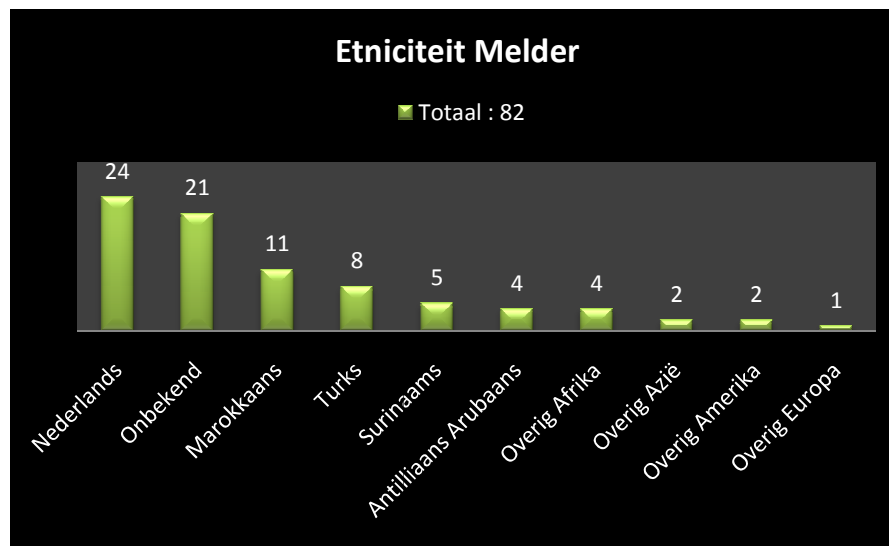
Wordt er gekeken naar de grond van klachten, dan is het duidelijk dat het vermoeden van weigering op grond van Herkomst/Huidskleur/Ras het meest is geregistreerd (47,6%). In de categorie 'Overig' (29,8%) is er niet duidelijk op te maken wat de grond van weigering aan de deur is. Het gaat hier bijvoorbeeld om incidenten waarbij de beveiliging geen duidelijk reden geeft waarom men niet naar binnen mocht. Het gaat hier vaak om groepen van meer dan drie mensen.

In 2010 kwamen ook meerdere klachten (9,5%) binnen van mannen die het onrechtvaardig vinden dat vrouwen in diverse gevallen (zgn. Ladies' Nights) niet of minder hoeven te betalen om de zaak binnen te komen, waar mannen het volledige bedrag betalen. Belangrijke door horeca-ondermers aangevoerde reden daartoe is, dat de branche het aantrekken van vrouwelijke bezoekers ziet als een middel om de sfeer in de zaak vriendelijk en evenwichtig te houden. De Commissie Gelijke Behandeling heeft in 2006 een uitspraak gedaan over 'entreedifferentiatie'. Namelijk dat dit direct

onderscheid op grond van sekse impliceert, zonder dat voorkeursbeleid of een wettelijke uitzondering van toepassing is. Tot nu toe is dit niet iets waar het panel zich actief mee bezig houdt in de klachtenbehandeling-sfeer. Het onderwerp is wel enige malen in algemene zin besproken met convenantpartijen, bijvoorbeeld tijdens een jaarbijeenkomst voor convenantpartijen in 2009. Gelet de klachten die over deze 'entreedifferentiatie' binnen is gekomen in 2010, neemt het Panel in beraad of en zo ja wat hiermee gedaan kan worden.

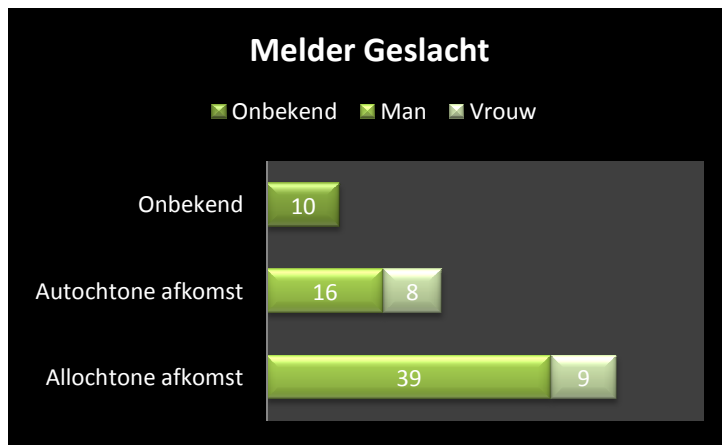
In het geval van de twee klachten met betrekking tot 'leeftijd', was er sprake van een weigering in verband met een leeftijdsgrens. Daarbij was het echter onduidelijk of dit terecht was of alleen een smoes was om te kunnen weigeren. Ook is er een meisje geweigerd, omdat zij met krukken liep.

5.4 De Melder

Bij registratie van binnengekomen klachten wordt zoveel mogelijk informatie geregistreerd. Het wordt echter niet altijd duidelijk wat de etnische achtergrond⁶ van de melder is, waardoor dit bij 21 van de geregistreerde klachten onbekend is. In 36 (44,4%) van de gevallen is er sprake van een 'allochtone' melder, in 24 (29,6 %) van een 'autochtone' melder en bij 21 (26%) van de klachten is de achtergrond van de melder onbekend of is er sprake van melders met verschillende etnische achtergronden. De cijfers van het Panel in 2010 komen overeen met de uitkomsten van het eerder aangehaalde onderzoek van ROOD (2007), namelijk dat Marokkaanse en Turkse Nederlanders zich het vaakst gediscrimineerd voelen aan de deur.

⁶ 'Etnische afkomst' wordt gebaseerd op datgene de melder zelf aangeeft

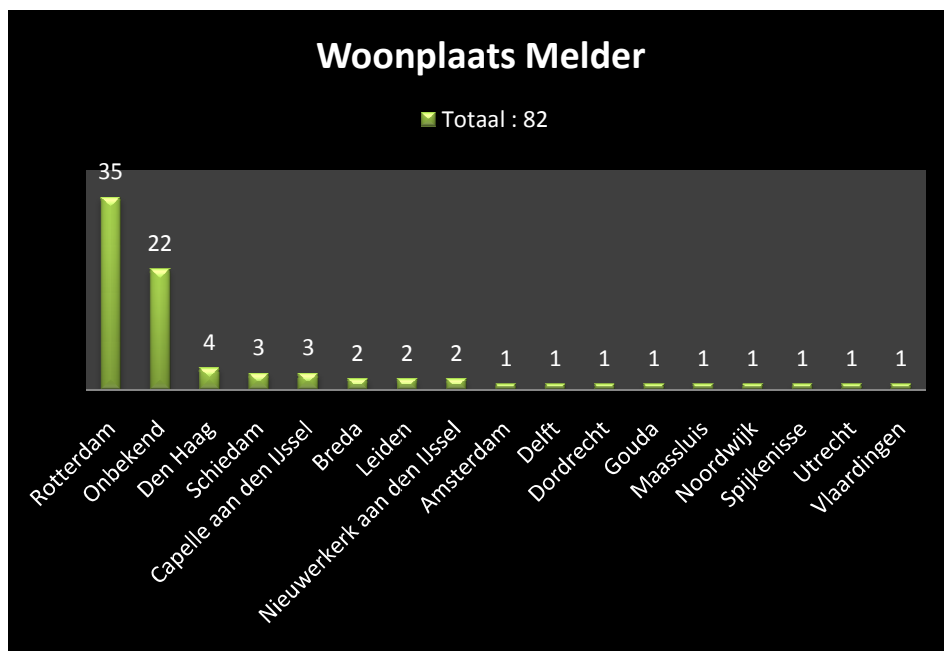

Opvallend is dat klachten voornamelijk worden gemeld door mannen. Dit duidt er op dat mannen meer discriminatie ervaren in het uitgaansleven dan vrouwen, of dat zij het eerder melden. Die eerste aanname wordt overigens bevestigd door verschillende wetenschappelijke onderzoeken. Zo blijkt uit een grootschalig onderzoek uit 2004 onder jongeren die regelmatig uitgaan in Den Haag dat jongens en jonge mannen zich, vaker dan meisjes en vrouwen, gediscrimineerd voelen in het uitgaansleven (Van Gelder, Reinerie & Burger, 2003: 75). Uit een inventarisatie van Mieke Komen uit 2004⁷ blijkt eveneens dat jongens vaker worden geweigerd dan meisjes, maar dat een selectief deurbeleid zeker ook meisjes treft.

Gekeken naar de verdeling man/vrouw bij allochtone en autochtone melders, melden relatief gezien meer autochtone vrouwen discriminatie (50% van het aantal autochtone melders in 2010) dan allochtone vrouwen (24% van het aantal allochtone melders in 2010). Gezien het beperkt aantal meldingen, kunnen hier geen harde conclusies uit worden getrokken. Wel wordt veelal aangenomen dat allochtone jongens zich meer 'buiten de deur' en daarmee in het uitgaansleven begeven dan allochtone meisjes. Daardoor zouden zij ook vaker worden geconfronteerd met weigering aan de deur op grond van discriminatoire redenen.

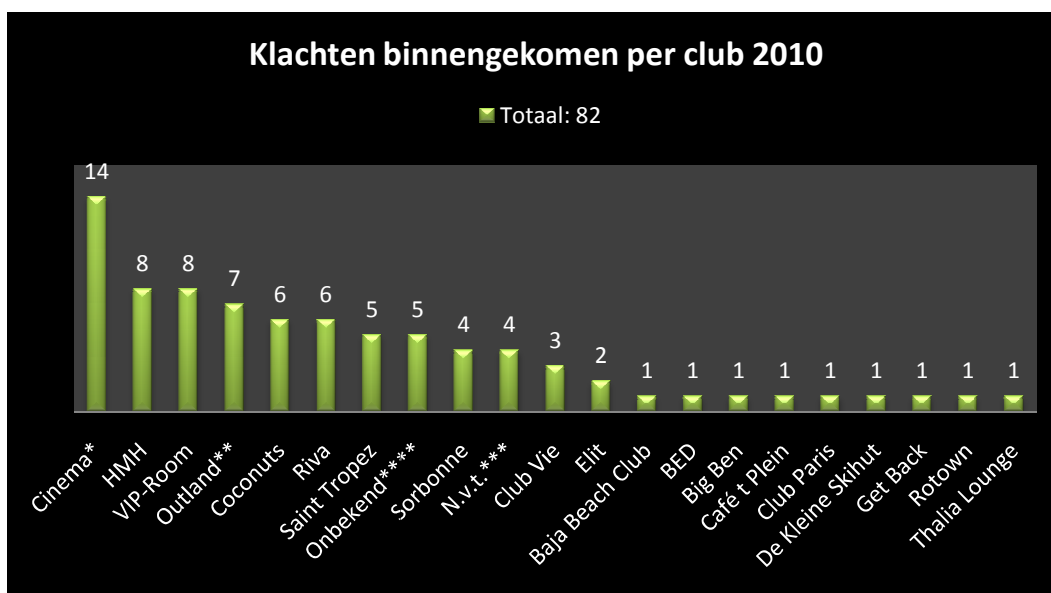
Tenslotte moet worden gemeld dat het Panel in 2010 in contact is gekomen met melders die bereid waren veel tijd te steken in de klachtbehandeling. Deze personen zochten ook actief naar mogelijkheden om zelf hun klacht voor het voetlicht te brengen (juridische trajecten, social media enz.). Het Panel maakt dankbaar gebruik van de ervaringen en analyses van deze melders.

⁷ Mieke Komen; *Etniciteit en uitgaan in Den Haag. Meninge van allochtone jongeren over de aantrekkingskracht en toegankelijkheid van Haagse horecagelegenheden en discotheken*. Haagse Hogeschool: Den Haag; 2004

Tot slot zijn de melders niet allemaal woonachtig in Rotterdam. Voor zover na te gaan, is minder dan de helft van de melders woonachtig in Rotterdam. Ook mensen die van buiten de gemeente in Rotterdam gaan stappen weten het Panel Deurbeleid Rotterdam dus te vinden. Het Panel heeft daarmee dus al enigszins een regionale functie. Dit sluit ook aan bij de ontwikkelingen in de sector van de antidiscriminatiebureaus. RADAR werkt in drie politie-regio's (Rotterdam-Rijnmond, Zuid-Holland-Zuid en Midden West-Brabant) en heeft ook in Breda een Panel Deurbeleid opgezet en in Tilburg is er een in voorbereiding.

5.5 De Clubs

Een aantal kanttekeningen:

*Op 29 april 2010 is de **Club Cinema** veranderd van eigenaar. Van de bovenstaande klachten hebben er 5 betrekking op de periode voor en 9 betrekking op de periode na 29 april. Daarbij kan wel de kanttekening gemaakt worden dat de huidige eigenaar nog enige tijd heeft moeten werken met de beveiliging van de vorige eigenaar.

Alle 7 klachten over de **Outland hebben betrekking op incidenten op vrijdagavond 19 november, toen in de Outland het feest 'First Round' plaats vond. Voor meer informatie hierover zie hoofdstuk 7 'Resultaten 2010'.

*****Niet van toepassing**' houdt hier in klachten over clubs die niet gevestigd zijn in Rotterdam. Dergelijke klachten worden waar mogelijk doorverwezen naar bijvoorbeeld politie, panel deurbeleid of de antidiscriminatie voorziening aldaar.

****In enkele gevallen ontvangt het Panel een sms met daarin onjuiste contactgegevens en minimale informatie, waaruit niet kan worden afgeleid waar de klacht precies betrekking op heeft en kerngegevens onbekend blijven.

***** meldingen betreffende niet-convenantpartners kunnen in behandeling worden genomen en zijn aanleiding om met de eigenaar te spreken over het convenant.

In 2010 zijn in totaal over 21 verschillende clubs 1 of meer klachten binnengekomen. Het aantal klachten per club kan onderling niet zonder meer worden vergeleken, omdat er verschillen zijn in de concepten en het marktaandeel. De ene discotheek heeft een concept dat het mogelijk maakt scherp tot bijna digitaal te selecteren. De andere heeft een zeer algemeen profiel, waardoor selectie aan de poort veel genuanceerder lijkt en al snel discutabel wordt. Verder ligt het voor de hand om te veronderstellen dat een zaak met meer bezoekers meer klachten over het deurbeleid noteert. Naast aanzienlijke absolute verschillen wat betreft de capaciteit van wat een horecagelegenheid aan bezoekers binnen kan hebben⁸, is er ook sprake van verschillen in de 'doorstroomsnelheid' van klanten.

Daarbij vallen er over dergelijke relatief kleine cijfers sowieso geen harde conclusies te trekken. Wel kan gesteld worden dat er, net zoals met klachten over discriminatie in het algemeen, veel minder gemeld wordt dan dat zich daadwerkelijk afspeelt. Het valt natuurlijk wel op dat er een aantal clubs zijn waarvan het aantal klachten flink boven de rest uitsteekt: de Cinema, de Hollywood Music Hall en de VIP-Room. Hierover in het volgende hoofdstuk meer.

5.6 Samengevat

In 2010 kwamen in vergelijking met voorafgaande jaren opvallend meer klachten binnen bij het Panel Deurbeleid Rotterdam. Voor deze stijging is geen eenduidige oorzaak aan te wijzen. Wel ligt hierbij enige samenhang met de landelijke antidiscriminatie-campagne voor de hand. Bijna 90% van de klachten heeft betrekking op 'Omstreden behandeling'. Wordt er gekeken naar de discriminatiegrond van klachten, dan blijkt dat weigering op grond van Herkomst/Kleur/Ras het meest is geregistreerd (47,6%). In 36 (44,4%) van de gevallen is er sprake van een 'allochtone' melder, in 24 (29,6 %) van een 'autochtone' melder en bij 21 (26%) van de klachten is de achtergrond van de melder onbekend. Opvallend is dat klachten voornamelijk worden gemeld door mannen.

In 2010 zijn in totaal over 21 verschillende clubs 1 of meer klachten binnengekomen. Clubs die opvallen qua aantal klachten zijn Cinema, VIP-Room en de Hollywood Music Hall.

⁸ De capaciteit van de Hollywood Music Hall is beduidend groter dan die van bijvoorbeeld de VIP-Room

6 Overige resultaten/bezigheden 2010

6.1 Klachtenbehandeling

In 2010 zijn er in het kader van klachtbehandeling in totaal 10 gesprekken gevoerd tussen klager en eigenaar/(hoofd van) beveiliging). Dit is ruim 12% van het totaal aantal klachten. Vaak haakt de klager af, wanneer het te veel moeite en/of tijd kost om een afspraak te maken met de exploitant of langs te gaan op een klachtenspreekuur van een club. De Hollywood Music Hall en de Cinema hebben een vaste avond in de week ingesteld voor gesprekken over klachten ten aanzien van het deurbeleid. In veel van de gevallen wordt sowieso alleen maar een melding gedaan, bijvoorbeeld omdat men niet verwacht dat een gesprek nut heeft of men überhaupt geen behoefte heeft nog iets met de club te maken te hebben. De komst van een nieuwe secretaris vergemakkelijkt het arrangeren van een gesprek tussen klager en ondernemer.

Opvallend is dat de cliënten die daadwerkelijk een klachtenprocedure in willen gaan en een gesprek met de eigenaar/beveiliging aan willen gaan, vaak al meerdere keren zijn geweigerd bij betreffende of andere clubs. Het is dus niet zo dat mensen bij een gevoel van discriminatoire weigering meteen een klacht indienen. Vaker lijkt het spreekwoordelijke 'de druppel die de emmer doet overlopen' van toepassing te zijn.

Van de tien gesprekken die zijn gevoerd, was vrijwel iedereen nadien tevreden. De cliënten voelden zich serieus genomen en verwachtten na het gesprek een volgende keer wel binnen te komen. Wel betwijfelden zij vaak of dergelijke situaties anderen niet alsnog zouden overkomen. Het gaat hier dan vaak om situaties waarin men wegens onduidelijke redenen werd geweigerd of zich onbeschoft behandeld voelt door de beveiliging. Het instellen van de klachtensprekuren van diverse clubs lijkt succesvol te zijn. Het vergemakkelijkt een afspraak maken bij betreffende club, waardoor er minder tijd tussen gesprek en incident zit. Daardoor liggen situaties scherper in het geheugen en is het makkelijker te achterhalen wat er precies gebeurd is.

In vier klachten achtten voorzitter en secretaris van het Panel het nodig in gesprek te gaan met de cliënt, gezien de ernst van de klacht. In twee gevallen is het Panel in 2010 op eigen initiatief in gesprek gegaan met de ondernemer. Aanleiding voor dergelijke gesprekken vormen het oplopen van het aantal klachten bij een uitgaansgelegenheid en een uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling die noopte tot aanpassing van het deurbeleid van een uitgaansgelegenheid.

6.2 Betrokkenheid van politie

In 2010 was er in 18 klachten sprake van betrokkenheid van de politie, ofwel in verband met een doorverwijzing naar het Panel (bij het willen doen van aangifte) of wel ter plekke bij weigering. Het is niet duidelijk in hoeveel zaken er daadwerkelijk aangifte is opgenomen. In veel gevallen werd er geen aangifte opgenomen, maar werd er doorverwezen naar het Panel Deurbeleid.

6.3 Bijwerken gegevensbestand/versterken netwerk

In de laatste maanden van 2010 is er gewerkt aan een lijst van alle cafés/clubs in Rotterdam met een nachtvergunning. Hierin zijn de gegevens van exploitant, beheerder en adresgegevens opgenomen. In 2011 wordt een begin gemaakt met het systematisch benaderen van meer cafés/clubs met deurbeleid met de vraag zich aan te sluiten bij het Panel.

In 2010 is niet specifiek gewerkt aan het werven van nieuwe convenantpartijen. Een club is benaderd om het convenant te ondertekenen en heeft dit toegezegd.

6.4 Gediscrimineerd bij de deur. En dan? Twee voorbeelden.

Case 1: Dreadlock geen deadlock bij de Hollywood: stapper haalt recht bij Commissie Gelijke Behandeling (persbericht RADAR 17 augustus 2010)

Jongeren die hun haar dragen in zogenaamde dreadlocks zijn weer welkom bij Hollywood Music Hall in Rotterdam. Na een oordeel van de Commissie Gelijke Behandeling heeft HMM de huisregels aangepast. Daarmee wordt HMM weer een uitgaansgelegenheid die openstaat voor iedereen die gewoon een leuke avond wil hebben.

De discotheek had een tijdje problemen met groepen bezoekers die aan elkaar klitten en anderen intimideerden. Omdat van deze mensen een gemeenschappelijk kenmerk was dat ze dreadlocks droegen, zette de club op een gegeven moment in de huisregels dat mensen met dreadlocks niet welkom waren. Een geweigerde jongeman voelde zich gediscrimineerd. Hij kaartte dit probleem aan bij het Rotterdamse Panel Deurbeleid en met RADAR's hulp ook bij de Commissie Gelijke Behandeling. De CGB gaf hem gelijk. Haar redenering luidt als volgt: veiligheid en een goede sfeer zijn legitieme doelen, maar andere huisregels gericht tegen het vormen van groepen en tegen ongewenst gedrag geven de discotheekeigenaar al voldoende middelen daarvoor. Mensen uitsluiten op grond van een haarstijl die vooral door mensen met kroeshaar wordt gebruikt leidt tot indirecte discriminatie op grond van ras. De wet laat indirecte discriminatie in bepaalde situaties toe, maar in ieder geval niet als het doel van de discriminerende maatregel ook met andere middelen bereikt kan worden.

De eigenaar van de Hollywood heeft inmiddels zijn huisregels aangepast aan de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling. Het feit op zich dat iemand dreadlocks draagt is niet langer een criterium. Zijn personeel let nu weer op andere zaken bij het ontvangen van mensen. Hij benadrukt dat iedereen die zich gedraagt welkom is bij de Hollywood.

Case 2: 'Ze weigeren Marokkanen en Turken....en alles wat er op lijkt.'⁹

Op 19 november 2010 vindt in de Outland een feest plaats, georganiseerd door TMF en met als een van de belangrijkste sponsors de Free Record Shop. Het feest '1st Round' is speciaal gericht op de leeftijdsgroep 12 t/m 16 jaar. Het is niet de eerste keer dat '1st Round' wordt georganiseerd. Dit keer gaat er echter iets verkeerd. Want hoewel het Panel Deurbeleid eerder nog nooit een klacht heeft ontvangen over dit feest of de Outland, komen er dit weekend maar liefst 7 klachten binnen.

Ook op de social media Hyves en Twitter verschijnen diverse reacties die duiden op discriminerend deurbeleid die avond; enkele voorbeelden:

HYVES:

⁹ Tweet van Twitter; op 19 november 2010

Fuck outland, wats dit dan? ik kom alleen voor de deur ik deed normaal gwn ik laat ID zien kaartje zien ik mocht niet naar binnen? 😊
 Als ik blond haar en blauwe ogen had kwam ik wel binnen he. 😊
 Fucking racisten. 😊

wat niet racistisch wat zegge paar mensen?
 Wrm mochten die boere hollanders wel in dan?
 is toch zelfde leeftijd alles zelfde ik kom gwn ALLEEN voor de deur.
 hij zegt jullie veroorzaken problemen? 😊
 wrm moeten iedereen de dubbe zijn?
 mensen die het veroorzaken moeten juist weg wrm iedereen?
 😊

Twitter:

: Bij **Outland** worden echt alle Turken en Marokkanen geweigerd. En degene die er op lijken zoals Irakeesen enzo!
[#discriminatie](#)

mijn dochter van 14 en haar vriendje van 13 werden net niet toegelaten op het frisfeest van **Outland**. Woordelijk gezegd: alleen blanken

[Onur_42](#): Outland, turken en marokkanen worden er niet in gelaten;

De politie stelt een onderzoek in en verhoort diverse 'slachtoffers', getuigen en verdachten. Uit het politieonderzoek blijkt echter niet dat jongeren de toegang is geweigerd op grond van hun afkomst. Er zou niet zijn gebleken dat er afspraken waren gemaakt door de portiers om jongeren met een Turks en/of Marokkaans uiterlijk te weigeren. Ook beeldmateriaal van de betreffende avond zou ondersteunen dat er een aantal jongens de toegang wordt geweigerd, maar dat even zo veel jongens met een licht getinte huidskleur, mogelijk van Marokkaanse of Turkse afkomst, wel de discotheek worden binnen gelaten en binnen zijn gekomen.

De jongens die zijn geweigerd zouden zich ofwel in september op een eerdere editie van het feest hebben misdragen, ofwel waren in gezelschap van jongens die zich hadden misdragen. In dit laatste geval werd de gehele groep geweigerd. Omdat er geen sprake zou zijn van een strafbaar feit, wordt de zaak in februari 2011 door de officier van Justitie geseponneerd.

7 **Bronnenlijst**

Boogaarts, S.

2009 'Gedwongen of vrije keuze?'. Migrantenstudies, 2009, nr. 1

Centrum voor Onderzoek en Statistiek

2010 'Cultuurparticipatie van Rotterdammers 2009'. COS, Rotterdam

Dixhoorn, A. van,

2004 'Breda by night, karakter laat je zien'. Bureau Discriminatiezaken West Brabant: Breda

Gemeente Rotterdam

2010 'Dance- en clubsector Rotterdam'. Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur: Rotterdam

LAGroup

2010 'Cultuur en Toerisme'. Amsterdam

Gelder, P. van, e.a.

2002 'Uit (je dak) in Den Haag'. Den Haag

Katholieke Universiteit Tilburg

2001 'Uitgaan en ingesloten, oorzaken van uitgaansgeweld in de politieregio Brabant Zuid-Oost'.

Doorn, van, R.

2002 'Een goede portier is een goede acteur', , doctoraalscriptie culturele antropologie, Universiteit van Amsterdam, Faculteit Gedragswetenschappen, afdeling Culturele Antropologie, Augustus

Koomen, M. en D. Lammers

2004 'Etniciteit en uitgaan in Den Haag. Meninge van allochtone jongeren over de aantrekkingskracht en toegankelijkheid van Haagse horecagelegenheden en discotheken'. Haagse Hogeschool, lectoraat en kenniscentrum Jeugd en Opvoeding, Den Haag

Komen, M. en K. Schram

2005 'Etniciteit en Uitgaan'. Uitgeverij Het Spinhuis:Amsterdam

Kooten, G.

1999: 'Samen uit, handen thuis: een verkennend onderzoek naar ongewenst gedrag van risico-groeperingen in discotheken'. EU Rotterdam, Rotterdam 1999.

ROOD Rotterdam, jong in de SP

2007 'Uitgaan of niet binnenkomen? Een onderzoek naar het deurbeleid onder jong uitgaanspubliek in Rotterdam'. ROOD Rotterdam, jong in de SP: Rotterdam

Schriemer R. en S. Kasmi;

2007 'Discriminatie en Marokkaanse Rotterdammers. Gevallen en gevoelens van discriminatie onder Marokkaanse Rotterdammers. Een impressie van een voorlichtingsronde onder de Marokkaanse gemeenschap in Rotterdam'. Stichting RADAR: Rotterdam

Triesscheijn, C. en M.P. Maris

2005 'Tussen doorbitches en uitsmijters. Liberaal deurbeleid in de horeca in het spanningsveld tussen (handhaving van de) veiligheid en (het realiseren van de) veiligheid en (het realiseren van de optimale) smaakenclave'. Stichting RADAR: Rotterdam

Vries, drs C. de, e.a.

2010 'Quickscan Clubcircuit Rotterdam'. Centrum voor Onderzoek en Statistiek (COS): Rotterdam